

نفلي روژې د ذي الحجې لومړۍ لسيزې بهترين عبادت
 نفلي روژې د ذي الحجې په لومړۍ لسيزه كې د نفس د تزكيې او د زړه د صفايي او د زيات اجر او ثواب باعث گرځي، په ځانگړي توگه د عرفې د ورځې روژه چې د اسلام پيغمبر - صلي الله عليه وسلم - يې په فضيلت كې داسې فرمايلي دي: «هيله لرم چې الله تعالى د دې روژې په نيولو سره د روژه نيونكي يو كال وړاندې او يو كال وروسته گناوې وبخښي» د ترمذي روايت دی.

صفحه ۲

سرمقاله

آيا ميدانيد با يوسف و برادرش چه كرديد؟

انسان مخلوق پر از عجایب است وقت کافی را در بر میگیرد تا شناخت درست در موردش بدست بیاید. حالات عجیب و غریب به این انسان رخ میدهد؛ سختی و آسانی؛ خوشی و غم؛ جوری و ناجوری؛ لذت و درد و غیره حالات گوناگون. الله جل جلاله درین انسان امکانات و آمادگی های مختلف را نیز جابجا کرده است و چیز های که میبینیم در آسمان و زمین؛ همه را برای این انسان خلق کرده تا او بتواند زمین را مطابق خواست الله جل جلاله آباد کند. گاهی این انسان دچار سختی و مشکلات میشود؛ واز جانب برادر یا خواهر یا دیگر اعضای فامیل مورد ظلم قرار میگیرد و مظلوم میشود؛ توهین میشود؛ لت و کوب میشود؛ حتی شاید پلان کشتن و قتلش گرفته شود. الله جل جلاله درین حالت انسان را رهنمایی میکند تا چگونه موقف بگیرد چه عکس العمل نشان بدهد؛ قهر خود را چه قسم کنترل کند.

ما اخلاق خود را از پیغمبران و انبیا علیهم السلام یاد میگیریم؛ یوسف علیه السلام بدون این که کدام گناه کرده باشد از طرف برادرانش در چاه در دشت انداخته میشود؛ به این معنی که زندگی اش ۱۰۰٪ در خطر است؛ الله جل جلاله نجاتش میدهد بعد از سالهای طولانی و وقتی که یوسف علیه السلام وزیر اقتصاد مصر میشود و همزمان برادران او برای خریدن غذا به مصر می آیند یوسف آنها را شناخت اما آنها یوسف را نشناختند؛ یوسف گفت: آيا میدانيد با يوسف و برادرش چه كرديد؟ به گناه خود اعتراف کردند و گفتند که الله ترا بر ما فضیلت و برتری نصیب کرده است. یوسف علیه السلام برای شان عفو کرد و ملامتی بر شیطان انداخت و گفت: بعد ازین که شیطان در بین من و برادرانم فساد انداخت؛ الله شما همه را از صحرا به مصر آورد. درین جا میبینیم که یوسف علیه السلام خود را با برادران خود در گناه شریک میسازد تا آنها خجالت نشوند؛ برادران یک گناه بسیار بزرگ را در برابر یوسف علیه السلام مرتکب شدند اما چقدر به شرافت برای شان عفو میکند.

مع ۲
د ذي الحجې لومړۍ لسيزه

صفحه ۳
آنچه از قربانی آموخت

صفحه ۵
فلسفه، احكام و آداب عيد در روشنی قرآن و سنت و فقه حنفی

page 6
PILLARS OF IMAN (2): BELIEF IN ANGELS

page 7
A SEASONAL REMINDER – THE BEST DAYS OF THE YEAR!

آداب و احکام قربانی

اللہ علیہ وسلم هنگام ذبح قربانی می فرمودند: «بِسْمِ اللّٰهِ، وَ اللّٰهُ اَكْبَرُ». (صحیح مسلم/ ۱۹۶۶) (د) شخص قربانی کننده از قربانی خودش بخورد (و می تواند برای خودش ذخیره کند) و بعد از آن صدقه دهد.

{فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطْعُمُوا الْبَائِسَ الْفَقِيرَ} (حج/۲۸) پس خودتان از آن (قربانی) بخورید و به بینویان مستمند نیز بدهید.

پیامبر صلی اللہ علیہ وسلم فرمودند: بخورید و به دیگران صدقه دهید و ذخیره نمایید. (صحیح مسلم رقم ۱۹۷۳)

به همین دلیل بسیاری از علما مستحب می دانند که قربانی به سه قسمت تقسیم می شود:

یک قسمت برای خوردن، و یک قسمت برای هدیه دادن (به اقوام و دوستان) و یک قسمت برای صدقه دادن (به فقرا و مستمندان). (عمده السالک)

هـ) شخص قربانی کننده اجازه‌ی فروختن پوست و یا گوشت قربانی را ندارد و همچنین نمی تواند دستمزد قصاب را از قربانی بپردازد.

از علی رضی اللہ عنہ روایت است که گفت: رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم به من امر فرمودند: که شتر را قربانی کنم و از گوشت و پوست آن صدقه کنم و چیزی از حیوان قربانی شده (به عنوان دستمزد) به قصاب ندهم و فرمودند: ما دستمزدش (قصاب) را از نزد خودمان می دهیم. (صحیح بخاری ۱۷۱۸/۳ - صحیح مسلم رقم ۱۳۱۷)

و) قربانی کردن بهتر از صدقه دادن قیمت قربانی است؛ زیرا قربانی کردن و ریختن خون حیوان در راه خدا از شعائر دینی و سبب تقرب به خدا می باشد. {قُلْ اِنْ صَلَاتِيْ وَنَسْكَى وَ مَحْيَاىَ وَ مَمَاتِيْ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ} (انعام/۱۶۲)

بگو نماز، حج، قربانی، زیستن و مردن من از آن خداست که پروردگار جهانیان است.

آمیخته‌ای از دو رنگ سیاه و سفید باشد و در صورت نبود می توان حیوانی تیره رنگ یا سیاه، ذبح نمود. (حدیث حسن / مسند احمد رقم ۹۳۹۳)

پیامبر صلی اللہ علیہ وسلم دو گوسفند شاخ دار سفید آمیخته با سیاه را قربانی می نمودند. (صحیح بخاری رقم ۵۵۶۵)

ب) چاق بودن قربانی ابی امامه بن سهل رضی اللہ عنہ می گوید: ما و باقی مسلمین در مدینه گوسفندانمان را برای قربانی چاق می کردیم. (صحیح بخاری رقم ۵۵۵۳)

ج) یک گوسفند و یا یک بز برای یک فرد و خانواده اش و شتر یا گاو برای هفت نفر و خانواده هایشان می باشد تذکر: فرد می تواند خانواده خود را در قربانی شریک کند.

ابو ایوب انصاری رضی اللہ عنہ می گوید: در زمان پیامبر صلی اللہ علیہ وسلم هر فرد یک گوسفند را برای خود و خانواده اش قربانی می کرد. (حدیث صحیح/ سنن ابن ماجه رقم ۳۱۴۷)

جابر بن عبد اللہ رضی اللہ عنہ می گوید: ما همراه پیامبر صلی اللہ علیہ وسلم مراسم حج انجام می دادیم و شتر را برای هفت نفر و گاو را نیز برای هفت نفر ذبح کردیم. (صحیح مسلم رقم ۱۳۱۸)

ملاحظات

الف) وقت قربانی بعد از نماز عید است. جُنْدُبُ الْبَجَلِيُّ رضی اللہ عنہ می گوید: من روز عید اضحی همراه پیامبر صلی اللہ علیہ وسلم نماز خواندم و پیامبر صلی اللہ علیہ وسلم بعد از نماز خطبه‌ای خوانده، سپس فرمودند: کسی که قبل از نماز، قربانی نموده بجای آن دوباره قربانی کند و کسی که قربانی نکرده با نام خدا قربانی کند. (صحیح مسلم رقم ۱۹۶۰)

ب) پایان وقت قربانی، غروب روز سوم از ایام تشریق (روز ۱۳ ذی الحجه) است.

ج) انس رضی اللہ عنہ روایت می کند که پیامبر صلی

قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (من كان له سعة ولم يضح فلا يقربن مصلانا)

«کسیکه توانایی قربانی داشته باشد و قربانی نکند به مصلای ما نزدیک نشود.» [ابن ماجه/ حدیث حسن رقم ۳۱۲۳]

قربانی: حیوانی که در روز عید و ایام تشریق به قصد تقرب و نزدیکی به خدا ذبح می شود.

۱. بهتر است شخصی که می خواهد قربانی کند از اول ماه ذی الحجه تا هنگام قربانی کردن موی سر و موهای زاید بدن و ناخن هایش را کوتاه نکند.

ام سلمه رضی اللہ عنہا همسر پیامبر صلی اللہ علیہ وسلم می گوید که پیامبر صلی اللہ علیہ وسلم فرمودند: «کسی که ذبحی دارد و می خواهد قربانی کند هنگامی که هلال ذی الحجه دیده شد مو و ناخن هایش را کوتاه نکند تا اینکه قربانی کند.» (صحیح مسلم رقم ۱۹۷۷)

۲. شرایطی که در قربانی کردن باید رعایت شود: الف) حیوان قربانی باید شتر، گاو، گوسفند و یا بز باشد.

ب) سن حیوان قربانی.

گوسفند یک سال، بز دو سال تمام، گاو دو سال تمام و شتر پنج سال تمام داشته باشد (امام نووی در مجموع ۳۶۵/۸) قول دومی از علما نقل نموده است: برای گوسفند سن شش ماه کامل و برای بز یک سال کامل کافی می باشد.

ج) حیوان قربانی، عیب و نقصی نداشته باشد. پیامبر صلی اللہ علیہ وسلم در حدیثی چهار عیب را برای قربانی برشمردند که عبارتند از: کوری واضح، بیماری آشکار، لنگی نمایان و لاغری که چربی یا مغز استخوان ندارد. (حدیث صحیح/ جامع ترمذی رقم ۱۴۹۷)

و علما عیوبی همانند و یا بدتر از آن را بر این حدیث قیاس می گیرند.

۳. صفات قربانی

الف) حیوان قربانی، رنگ آن سفید یا روشن یا

د ذی الحجی لومری لسیره

د عباداتو ستر فرصت

د قرآن او سنتو نصوص په تواتر رسیدلی چې د دې ورځو په غوره والي او له برکت نه په ډکوالی دلالت کوي الله تعالی په قرآن کریم کې په دې ورځو قسم کړی او فرمایلی یې دي: «وَالْفَجْرِ، وَلَيَالٍ عَشْرٍ، وَالشَّفْعِ وَالْوَتْرِ». په سپیده داغ او گهیبخ وختونو قسم او په لسگونو شپو سوکند او په جفت او تاق قسم. ترجمان القرآن عبدالله بن عباس رضي الله عنه د دې ایت په تفسیر کې فرمایلي دی چې: «والليالي العشر» د ذی الحجی لومری لس شپې دي «والوتر» د عرفی ورځ ده چې د دې میاشتې له نهمې سره سمون خوري «والشفع» د ذی الحجی لسمه ورځ ده چې یوم النحر او د ستر اختر ورځې ورته ویل کیږي..

او په دې له عظمته ډکو ورځو کې د اسلام د مبین دین یو له مهمو ارکانو څخه چې عبارت

کې د حج رکن د ادا کولو په خاطر موجود نه وي، یعنی د دې ورځې روژه پر حاجیانو سنت نده. ځکه هغوی اصلا له دې فضیلت نه د خپل حج په خاطر گټه پورته کوي.

رسول الله صلی اللہ علیہ وسلم د عرفی په ورځ د روژې نیولو د فضیلت په اړه په صحیح حدیث کې داسې بیان کړی دی: «صيام يوم عرفة يكفر السنة الماضية والباقيّة».

هغه مهال چې د عرفی په ورځ د روژې په اړه پوښتنه وشوه ویې فرمایلي: د دې ورځې روژه د تیر او روان کال د گناهونو جبران او کفارہ کیږي.

او د ذی الحجی په لسمه ورځ چې د النحر ورځ نومېږي د قربانی اختر لومری ورځ ده چې په هغې کې قربانی چې د اسلام د مبین دین یو له مهمو مالي عبادتونو څخه هم دی ذبحه کیږي.

الله تعالی دې مونږ ته د عمل توفیق را په برخه کړي چې دا مبارکې او با برکتو له له فضیلت ډکې ورځې غنیمت وگڼو او ورڅخه سمه گټه پورته کړای شو.

له حج څخه دې هم ادا کیږي.

په صحیح حدیث کې جلیل القدر عبدالله بن عباس رضي الله عنهما روایت کړی دی چې رسول الله صلی اللہ علیہ وسلم داسې فرمایلي دي: هیڅ داسې ورځ نشته چې په هغې کې صالح عمل د الله په نزد تر ټولو محبوب له دې ورځو څخه وي، یعنی د ذی الحجی لومری لس ورځې. د دې غونډې صحابه کرامو پوښتنه وکړه چې: ای د الله پیغمبره آن جهاد في سبيل الله؟ ویې فرمایلي: او آن جهاد في سبيل الله، خو هغه مسلمان چې په خپل مال او ځان سره د الله تعالی په لار کې ووځي او هیڅ شی یې له هغې نه بیرته له ځانه سره ونه گرځوي یعنی د جهاد په مورچل کې شهید شوی وی او خپل ځان یې له دین نه څار کړی وی په خپل مال او ځان سره.

روژه نیول په دې ورځو کې زیات فضیلت او ثواب لري او د دوه کلونو د گناهونو د بخښنې لامل گرځي په ځانگړې توگه د عرفی د ورځې روژه یعنی د نهم د ذی الحجی، البته دا ځانگړتیا د هغه مسلمان لپاره ده چې د عرفات په میدان

آنچه از قربانی آموخت

نقیب الله حمید

از قربانی باید آموخت! همانگونه که به قربانی حیوان و قربانی مال خود جرأت‌مندانه و برای کسب رضای پروردگار و تحقق سنت ابراهیمی مبادرت ورزیدیم و همه مسلمانان در یک وقت به انجام یک کار پرداختند، می‌بایستی که برای دستیابی رضای اوتعالی، تحقق امر پروردگار و جهت تئیدن رشته وحدت و همگرایی و زدودن اختلاف و کشمکش و گریز از قرار داشتن یک وسیله بازی برای استعمار، به قربانی تعصبات قومی، سمتی، زبانی و نژادی و قربانی منافع شخصی، گروهی و قومی و برترجویی پرداخت، چون چون از دیرزمان است که ملت و کشور ما از همین رهگذر آسیب پذیر شده و پیوسته صدمه دیده است و اگر باری به ریشه یابی بحران های کشور ما متوجه شویم، به وضوح در می یابیم که از چند سده بدین سو، ملت ما قربانی پدیده زشت تعصب و تبعیض و منافع شخصی، گروهی و زبانی و سمتی شده است و عامل تشنج و پراگندگی، ناآرامی و تشنج و روییم، انگیزه نفوذ دشمن در میان ما تا به اکنون چیره بودن اندیشه ملیت گرایی و قومیت بوده و اکنون نیز وجود دارد، بناء، راه حل این بحران ترازیباید این است که ملت ما به ویژه زمامداران کشور و سیاستمداران بالای این پدیده های منفی و نکوهیده قدم بگذارند و برای نجات ملت و کشور خود دست به همدیگر دهند و برای برآوردن نیازها و رشد کشور همگام و مشترک حرکت نمایند، قضیه سیاستمداران و زمامداران کشور را به خاطر به صراحت مطرح کردم که در صف نخستین جبهه تعصب و طرح و انگیزش این پدیده منفی و زشت اینها قرار دارند که بدین وسیله به بازی سیاسی می پردازند و از این عامل و رویکرد در راستای اطفای غریزه قدرت طلبی و تفوق خواهی خود تلاش می ورزند و همواره این موضوعات را به خورد مردم و قوم خود می دهند مردم نیز به تبع آنها و برای تأمین منافع ایشان به این رویکرد زشت روی می برند.

در حالی که اسلام پیوسته علیه این موضوع مبارزه کرده است و هشدار داده است آنها را که چنین موضوعات را دامن می زنند و معیار تقدس و ارزش قوم، سمت و زبان را قرار میدهند. رسول الله صلی الله علیه وسلم می فرماید: قال لیس منا من دعا إلى عصبية و لیس منا من قاتل علی عصبية و لیس منا من مات علی عصبية (سنن ابی داود ۳۲۵/۱۳) از مانیت کسی که برای عصبیت فراخواند و به خاطر عصبیت بجنگد و در راه عصبیت بمیرد.

رسول الله صلی الله علیه وسلم با این اعلان خود، تمام امتیازات براساس زبان، وطن، رنگ و نژاد را لغو نمود: (قال رسول صلی الله علیه وسلم: أیها الناس، ألا إن ربکم واحد، ألا وإن أباکم واحد، ألا لا فضل لعربی علی عجمی، ولا لعجمی علی عربی) ای مردم! آگاه باشید که پروردگار شما یکی است، پدر شما یکی است، نه عربی بر عجمی فضیلت دارد و نه عجمی بر عربی.

و مشخص کرد که معیار ارزش و فضیلت تقواست:

(فلیس لعربی علی عجمی فضل، ولا لعجمی علی عربی فضل، ولا لاسود علی أبيض و لا لابیض علی أسود فضل إلا بالتقوی)

نه عربی بر عجمی فضیلت و برتری دارد و نه عجمی بر عربی برتری دارد و نه سیاه پوست بر سفید پوست برتری دارد و نه سفید پوست بر سیاه پوست برتری دارد جز به تقوا.

گذشت از این پدیده، قربانی می طلبد، اگر ما خواستار رفاه و آرامش، استقلال و خود ارادیت هستیم باید که آماده قربانی این پدیده تعصب باشیم و به حقایق تن دردهیم و به واقعیت ها تسلیم شویم در هر طرفی که باشد و لو آنکه به ضرر ما بینجامد. نقطه مهم دیگر این است که ما تنها به قربانی مالی بسنده نکنیم بلکه ابراهیم گونه آماده قربانی، فداکاری و ایثار در عرصه دعوت و مبارزه شویم و تنها یک بعد دین را محکم نگیریم بلکه ابعاد و خواسته های دیگر آن را نیز فراچشم داشته باشیم و در آن عرصه ها همیشه آماده ایثار و رشادت باشیم. ابراهیم علیه السلام تنها اکتفا به یک قربانی نکرد، بلکه او بار نخست در راستای مبارزه علیه منکرات و اندیشه بت پرستی و انحراف گرایی، از خود رشادت نشان داد و فداکاری کرد درفش پیکار حق را برافراشت و بت ها را واژگون نمود بت پرستان را نكوهش و تنبه داد و در این عرصه از هیچ نیرو و قدرت نهراسید و پیوسته برای تحقق فکر و اندیشه خود طبق دستور پروردگار رخت سفر بست و از این آزمون سخت پیروز بدرآمد.

نباید از کنار این داستان عبرت آموز بی اعتنا گذشت، این داستان سرشار از نصایح و اندرزهاست و برای ما پیام های جالب و سودمند میدهد و رهگشاست امه مسلمه که پرو راستین ایشان اند، از این داستان بیاموزد و علم مبارزه و پیکار را پیوسته برافراشته نگه داشته باشند.

امروز کشور عزیز ما افغانستان در کنار بحران سیاسی و نظامی، گرفتار بحران اخلاقی، فکری، فرهنگی و عبادی شده است و باگذشت هر روز دامنه این بحران ها توسعه می یابد و گستره اش گسترده تر می گردد و افغانستان به مثابه کشتی و رشکسته شده است که در گردابه ی گیر آمده و در آستانه ی غرق شدن است اینجا نیاز به تلاش جدی است و ناخدای ماهر و زرنگی نیاز است که این کشتی در حال غرق شدن را نجات دهد و به سوی ساحل درست رهنمون گردد، ناخدای ماهر و زرنگ برای کشتی افغانستان شما مسلمانان متدین و دلسوز هستید که با مبارزه و تلاش و با برافراشتن پرچم دعوتگری به اسلوب حکیمانه و سودمند آن به ساحل نجات و رهایی از بحر ان رهنمون شوید و نباید خوابیده باشید و در گوشه ی آرام نشینید. بنابراین، مسئولیت هر فرد مسلمان است که به پیمانمانه توان و امکانات خود، در عرصه ساختن کشور و نجات ملت و زدودن منکرات و مبارزه علیه بدی ها و افکار وارداتی منهای اسلامی و فرهنگ بیگانه و متضاد با اساسات دین ما سعی لازم بخرچ دهد.

عده ی چنان اشتباه می کنند و پندار نادرست دارند که دعوتگری و مبارزه علیه فساد و توسعه بخشیدن ارزشهای اسلامی تنها رسالت قشر علماست. در این تردیدی نیست که بارسنگین بر دوش اینهاست، ولی تنها بر ایشان این مسئولیت متوجه نیست هر مسلمان به قدر توان در این زمینه مکلفیت دارد و در محیط کار، کوچه، بازار و خانه خود به ادای این مکلفیت دینی و انسانی خود پردازد.

بناء، همه ما به این قربانی و فداکاری آماده باشیم و این عرصه ها را فراموش نکنیم.

من از بسا دوستان شنیده ام افرادی که در طول سال به خداوند سجده نکرده اند، اما در روز عید قربان به قربانی حیوان مبادرت ورزیده اند، توصیه ی ما در مورد چنین است که هر حکم و دستور اسلام مهم است و عامل نجات و دستگیره پیروزی و سرفرازی است و در مورد همه در روز رستاخیز مورد مواخذه و محاسبه الله متعال قرار می گیریم، پس نباید چنان باشیم که یک گوشه ی دین را محکم گیریم و دیگر پهلوهای آن را فروگذاریم، بی تردید چنین کار رویکرد کامیابی نیست، خداوند می فرماید: أَفَتُؤْمِنُونَ بِبَعْضِ الْكُتَابِ وَتُكْفُرُونَ بِبَعْضِ فَمَا جَزَاءُ مَن يَفْعَلُ ذَلِكَ مِنْكُمْ إِلَّا خِزْيٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يُرَدُّونَ إِلَىٰ أَشَدِّ الْعَذَابِ وَمَا لِلَّهِ بِعَاقِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ. ترجمه: آیا شما به پاره ای از کتاب [آئورات] ایمان می آورید و به پاره ای کفر می ورزید پس جزای هر کس از شما که چنین کند جز خواری در زندگی دنیا چیزی نخواهد بود و روز رستاخیز ایشان را به سخت ترین عذابها باز برند و خداوند از آنچه می کنید غافل نیست.

نتیجه می گیریم که تحقق بخشی از دین و فروگذشت کردن بخش دیگری از آن، وسیله ذلت و شکست و زبونی است و همین امر، اکنون عامل زندگی لذتبار ما قرار گرفته است.

بایسته است دساتیر اخلاقی، قوانین اقتصادی، سیاسی و عبادی اسلام را نیز همیشه بر خود حاکم بسازیم و عملاً به آن ملتزم و پابند باشیم.

نقطه پایانی بحث ما این است که نباید بعد از گذشت عید فترا و مساکین را به بوته ی فراموشی سپاریم و تنها در روز عید برای شان گوشت قربانی ارسال نماییم، بلکه همیشه این دسته را به نوازش گرفت و به کمک شان شتافت این همه قربانی می خواهد که پول خود را در خدمت اینها قرار دهیم و دست خیر برای شان پیش کنیم.

رسول الله صلی الله علیه وسلم می فرماید: وَعَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: « الْمُسْلِمُ أَخُو الْمُسْلِمِ، لَا يَظْلَمُهُ، وَلَا يُسْلَمُهُ، مَنْ كَانَ فِي حَاجَةِ أَخِيهِ كَانَ اللَّهُ فِي حَاجَتِهِ، وَمَنْ فَرَّجَ عَنْ مُسْلِمٍ كُرْبَةً فَرَّجَ اللَّهُ عَنْهُ بِهَا كُرْبَةً مِنْ كَرْبٍ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَمَنْ سَتَرَ مُسْلِمًا سَتَرَهُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ » متفق عليه.

از ابن عمر رضی الله عنهما روایت است که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمود: مسلمان برادر مسلمان است بر او ظلم نمی کند، او را به دشمنش تسلیم نمی دهد، کسی که در صدد برآوردن نیازمندی و حاجت برادرش باشد، خداوند در برآوردن حاجتش یاری اش می نماید. و کسی که مشکل مسلمانی را حل کند، خداوند در برابر آن مشکلی از مشکلات روز قیامت او را می گشاید و کسی که عیب مسلمانی را بپوشاند، خداوند در روز قیامت عیب او را می پوشاند. همچنان می فرماید: الله فی عون العبد ما کان العبد فی عون أخیه.

یعنی الله متعال برای آن دسته از بندگان خود کمک می کند که آنها در صدد رساندن کمک برای برادر خود باشد.

د اختر په ورځو کې دا مسایل په پام کې ونیسئ!

رواه البخاري. همدارنگه جابر رضي الله عنه فرمایلي دي: (چې رسول الله صلی الله علیه وسلم یوه چپنه درلوده چې د اخترونو او جمعې په ورځو کې به یې پوښله) رواه ابن خزيمه

د اختر په هکله د پاملرنې وړ ټکي: **خینې ټکي** د زیاتې پاملرنې وړ دي چې زموږ د ټولنې وګړي ورته متوجه وي هغه دا چې:

د اختر ورځ د خوښۍ ورځ ده نو که چیرې هغه مسلمانان چې له یو بل څخه یې زړونه بد شوي وي باید چې سره پخلا شي او له یو بل سره د اختر مبارکي وکړي او یو د بل کورونو ته ورشي.

د خپلو خپلوانو، کلیوالو او ګاونډیانو کورونو ته ورته هم د اختر یو غوره سنت دي. یو بل ته تحفې ورکول د ورورۍ په فضا باندې نور خلوص هم ورزیاتوي. پیغمبر (ص) ویلي: د مینې د ډېرېدو په خاطر یو بل ته تحفې ورکړئ.

په یاد ولرئ چې د اختر واقعي روحیه له بې وزلو او خوارانو سره په پوره سخاوت کې باید منعکسه شي. نو، څومره چې زیات کېدای شي باید په صدقه کې مو لاس ازاد وي.

زیات استغفار او له الله څخه د مغفرت غوښتنه باید وکړو. الله ته باید دعا وکړو چې روژې، لمونځونه او صدقې مو قبولې کړي. همدا ډول د ټول اسلامي امت د پرمختګ او له جنگونو څخه د خلاصېدو دعا باید وکړو.

د اختر په ورځ که له زیات خوراک څخه ډه وشي نو ښه به وي ځکه چې د روژې معده نابېره د یوې میاشتې له تیریدو وروسته له یوه بیل نظم سره مخ کیږي نو په دې لاره کې یوازینی احتیاط کم خوراک کول دي.

د اختر په ورځ له داسې لوبو او نورو څیزونو ډه ډه کول پکار دي چې سپری د گناه سرحد ته ور نږدې کوي خو مناسبې لوبې، تفریح او ساعت تیري بیا ښه کار دي چې مسلمان خپلې د اختر ورځې پر خوښۍ سره تیرې کړي.

که د اختر خوښي د دې لپاره وي چې یاره څومره ښه وشول چې مور یو ستر او عظیم عبادت ادا کړ چې الله جل جلاله پر مسلمانانو باندې فرض ګرزولی وو نو مسلمان به د خپلې خوښۍ له کبله هم ټاوبونه ګټي.

ښه او مستحب کار دی چې د اختر د لمانځه د ادا کولو لپاره د مسلمانانو ټولو نارینه او ښځینه اشخاص د خپلې سیمې یوه معین ځای ته ووږي لکه چې ام عطیه رضي الله عنها د رسول الله صلی الله علیه وسلم څخه روایت کړی دی او وايي: (مور ته د الله جل جلاله رسول امر کړی دی چې د عید الفطر او عیدالاضحی په ورځو کې ووځو او په دې ډله کې پیغلې، حیض درلودونکې میرمنې، د کور سترمنې میرمنې هم شاملې دي خو حیض لرونکې میرمنې به د لمانځه څخه جدا کېښناسئ او یوازې د مسلمانانو د خیر ښیګڼې په دعاوو کې به یې ګډون کاوه)

انس رضي الله عنه فرمایلي دي: چې کله رسول الله صلی الله علیه وسلم مدینې منورې ته تشریف یووړ نو ویې لیدل چې خلک په کال کې دوې ورځې اختر کوي نو پیغمبر صلی الله علیه وسلم ورته و فرمایلي: ژباړه (تاسوه دوه عیدونه لری چې په هغه کې لوبې کوی نو الله جل جلاله ستاسو دغه دوه عیدونه ډیرو بهترینو اخترونو بدل کړل چې کوچنی اختر او لوی اختر دی) رواه ابو داود و نسایي.

د لمانځه د ادا کولو ځای ته تر رسیدلو د مخه د تکبیراتو ویل لکه: الله اکبر الله اکبر، لاله الاالله و الله اکبر الله اکبر و لله الحمد څومره چې ډیر وویلی شي نو هومره ټاوبونه ډیرېږي او دا کار رسول الله صلی الله علیه وسلم هم کړی دی.

مسلمانان به یو بل ته د اختر مبارکي وايي او په پښتو ژبه کې د اختر د مبارکي الفاظ دا دي: اختر دې مبارک شه، لمونځ او تراویح مو خدای قبول کړه، داخل د حاجیانو او غازیانو شه. همدارنگه هره ژبه خپل خپل الفاظ لري.

د نوو، ښایسته او پاکو جامو اغوستل په دې ورځ مستحب کار دی نو که یو څوک نوې جامې لري هغه دې واغوندي او که یې نوې جامې نه وي نو کړې نو خپلې پاکې پخوانۍ جامې دې واغوندي. بخاري شریف روایت کوي چې ابن عمر رضي الله عنهما یوه نوې چپنه اخیستې وه چې ډیره ښکلې وه او وايې غوستله نو د رسول الله صلی الله علیه وسلم حضور ته یې تشریف راوړو نو هغه مبارک ورته و فرمایلي: (دغه ښایسته چپنه د عید د ورځې او له استازو سره د ملاقات لپاره وساته)

سیرت اخلاقی رسول ګرامی

بخش هفتم

اخلاق رسول ګرامی ﷺ با خویشاوندان

پیامبر ګرامی این امت ﷺ به اندازه‌ای حقوق خویشاوندان را ادا می‌کرد و صلہ رحمی را به جا می‌آورد که در سخن نمی‌آید. ایشان در این باب بهترین و کامل‌ترین انسان‌ها بود؛ چنانکه کفار قریش نیز، او را قبل از بعتش ستودند و او را صادق امین لقب دادند. خدیجه ل را آغاز بعتت به آن جناب ج چنین گفت: «تو حق صلہ رحم را به جا می‌آوری و در سخنان صداقت داری». [صحیح بخاری (۴۹۵۲)] رسول ګرامی ج یکی از بزرگترین حقوق در مورد خویشاوندان را ادا می‌کند و به یکی از مهم‌ترین وظایف خویش عمل می‌نماید. ببینید رسول ګرامی ﷺ به خویشاوندان، چه محبتی داشت و چقدر علاقه‌مند بود که دعوتش را لیبیک بگویند و هدایت شوند و از آتش دوزخ نجات یابند و در این راه چه مشکلات و سختی‌هایی را که تحمل نمود!

ابوهریره س می‌گوید: هنگامی که آیه: «وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ» نازل شد، رسول الله ج قریش را فرا خواند و آن‌ها را بطور عمومی و خصوصی مورد خطاب قرار داد و فرمود: «يَا بَنِي عَبْدِ شَمْسٍ، يَا بَنِي كَعْبٍ بَنِ لُؤَيٍّ، أَنْذِرُوا أَنْفُسَكُمْ مِنَ النَّارِ؛ يَا بَنِي مُرَّةَ بَنِ كَعْبٍ، أَنْذِرُوا أَنْفُسَكُمْ مِنَ النَّارِ؛ يَا بَنِي عَبْدِ مَنَافٍ، أَنْذِرُوا أَنْفُسَكُمْ مِنَ النَّارِ؛ يَا بَنِي هَاشِمٍ، أَنْذِرُوا أَنْفُسَكُمْ مِنَ النَّارِ؛ يَا بَنِي عَبْدِ الْمُطَّلِبِ، أَنْذِرُوا أَنْفُسَكُمْ مِنَ النَّارِ؛ يَا فَاطِمَةَ، أَنْذِرِي نَفْسَكَ مِنَ النَّارِ؛ فَإِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا غَيْرَ أَنْ لَكُمْ رَحْمًا سَابِقًا بِئَالِهَاتِهَا». [صحیح مسلم (۲۰۴)] «ای فرزندان عبد شمس و ای فرزندان کعب بن لؤی! خودتان را از آتش نجات دهید؛ ای فرزندان مره بن کعب! خودتان را از آتش نجات دهید؛ ای فرزندان هاشم! خودتان را از آتش نجات دهید؛ ای فرزندان عبدالمطلب! خودتان را از آتش نجات دهید؛ ای فاطمه! خودت را از آتش جهنم نجات بده؛ زیرا من در برابر الله نمی‌توانم هیچ کاری برای شما انجام دهم مگر اینکه یک حق خویشاوندی دارید که تا هنگامی که باقی است، یعنی در دنیا - آن را ادا می‌کنم».

مشاهده می‌کنید که محبوب ما از دعوت عمومی ابوطالب خسته نشد. بلکه او را دعوت داد، تا جایی که هنگام احتضار ابوطالب نزد او رفت و دید که ابوجهل و عبدالله بن ابی امیه آنجا نشسته‌اند؛ آنگاه به عمویش گفت: «عمو جان! بگو: لا اله الا الله؛ یک کلمه، بیشتر نیست؛ به وسیله آن نزد الله از تو دفاع خواهیم کرد». ابوجهل و عبدالله بن ابی امیه گفتند: ای ابوطالب! آیا از دین عبدالمطلب رویگردانی می‌کنی و آنقدر با او صحبت کردی تا اینکه آخرین کلمه‌ای که بر زبان آورد، این بود که گفت: بر دین عبدالمطلب.

رسول ګرامی فرمود: «تا زمانی که منع نشوم، برای استغفار خواهم کرد». آنگاه این آیه نازل شد: «مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَنْ يَسْتَغْفِرُوا لِلْمُشْرِكِينَ وَلَوْ كَانُوا أُولِي قُرْبَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُمْ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ۝۱۱۳» [التوبة: ۱۱۳] «شایسته پیامبر و مؤمنین نیست که برای مشرکین طلب مغفرت کنند. اگرچه خویشاوندانشان باشند، بعد از اینکه برای آنان روشن شده است که آنان جهنمی‌اند». [متفق علیه]

رسول ګرامی ﷺ رابطه میان خویشاوندان را اهمیت ویژه‌ای می‌داد و به همه مسلمانان دستور داده است که باید در پیوسته داشتن این رشته کوشا باشند، با خویشان نادار و تنگدست لطف و مهربانی بیشتر و همکاری همه جانبه صورت گیرد، دعوت‌های آنان باید پذیرفته شود، در هر حالتی چه در بی‌چاگرگی و یا توانمندی و ثروتمندی.

فلسفه، احکام و آداب عید در روشنی قرآن و سنت وفقه حنفی

فلسفه و مشروعیت عید در دین مبین اسلام:

در این شکی نیست که دین مبین اسلام دین خوشحالی، سرور و زیبایی است، اتباع خود را تشویق و ترغیب نموده که در حالت خوشحالی بسر ببرند، غم و غمگینی و حزن را بخود راه ندهند، از اینرو پیامبر اسلام محمد رسول الله صلی الله علیه وسلم در صبح و شام از غمگینی به الله متعال پناه می خواست و امت او نیز مأمور هستند که چنین نکنند و از هر وسیله مشروع و مباح که سبب تقویت ذهنی، روحی و بدنی آنها شود استفاده ای نیز مشروع نمایند تا اینکه عبادت الله متعال را بدرستی انجام داده بتوانند...

در همین سیاق شریعت اسلامی روزهای خاص را بخاطر خوشحالی مسلمانان تخصیص داده که عبارت از روزهای عید میباشد و معنایش سرازیر شدن خوشی و سرور است بعد از اتمام و ختم بعض عبادات مثلاً در عید فطر مسلمانان روزه ماه مبارک رمضان را که یکی از ارکان مهم این دین است سپری نموده اند و از اینکه اجر، ثواب و پاداش بی پایان شامل حال شان شده است اظهار خوشحالی دارند و این مناسب بزرگ و عظیم را بخاطر بجا آوردن شکرانه الله متعال که ایشان را توفیق داده تجلیل میگیرند و از نعمات الهی مباح که برای شان ارزانی نموده استفاده می نمایند... همچنان عید اضحی به عید فطر شباهت دارد که بعد از عبادت رکن مهم و اساسی حج که عبارت از وقوف عرفات است تجلیل می شود.

نماز عید فطر و عید اضحی در سال دوم هجری بر مسلمانان مشروع گردیده، و آنحضرت صلی الله علیه وسلم در سال دوم هجری نماز عید فطر و عید اضحی را به مسلمانان امامت کرد و عملاً تطبیق نمود.

در حدیث صحیح جنین روایت شده: " روی أبو داوود و أحمد و الحاکم و صححه أن النبی صلی الله علیه وسلم قدم المدینة وکان لأهلها یومان یلعبون فیهما، فقال: ما هذان یومان؟ قالوا: یومان کنا نلعب فیهما فی الجاهلیة، فقال: إن الله قد أبدلکم بهما خیراً منهما: یوم الأضحی، و یوم الفطر."

هنگامیکه رسول الله صلی الله علیه وسلم وارد شهر مدینه منوره گردید مردم را ملاحظه نمود که آنها در روزی از سال بازی میکردند، از آنها سوال نمودند که این دو روز کدام روزها است؟ آنها در جواب ایشان گفتند که این دو روزی است که ما در زمان جاهلیت قبل از اسلام در آن بازی میکردیم و به لهو و لعب مشغول بودیم، رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند که الله متعال شما را دو روز خویتر و بهتر برای شما عنایت فرموده که عبارت است از روز عید اضحی و عید فطر، در بدل اعیاد جاهلیت قبل از اسلام که مملوء از خرافات و بدبختیها بود.

نظر به این حدیث مسلمانان تنها دو عید دارند مشروع دارند که مشروعیت هر دو آنها از آسمان نازل شده، و بغير از این دو عید همه اعیاد مردود است که اساس شرعی ندارد.

مشروعیت نماز عید:

دلیل مشروعیت نماز عید و اینکه عبادتی است که خالصاً برای الله متعال ادا میشود آیت قرآنی است که او تعالی امر نموده به خواندن این نماز: "فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَأَنْحَرْ..." (الکوثر/۲) برای پروردگارت نماز بخوان که این نماز عید است.

در صحیح بخاری و مسلم مشروعیت نماز عید از رسول الله صلی الله علیه وسلم چنین روایت شده: "کان النبی صلی الله علیه وسلم یخرج یوم الفطر والأضحی إلى المصلی، فأول شيء یبدأ به الصلاة، ثم ینصرف فیکون مقابل الناس، والناس جلوس علی صفوفهم، فیعظهم ویأمرهم".

اولین کاری را که رسول الله صلی الله علیه وسلم در هر دو روز عید فطر و اضحی انجام میداد رفتن به نماز عید بود، نماز را ادا میکرد و بعد از آن در مقابل مردم و امت خود قرار میگرفت و مردم را وعظ و نصیحت می نمود در حالیکه آنها در صفهای شان حاضر بودند.

حکم نماز عید: فضیلت و اجر و ثواب بزرگی که نماز هر دو عید دارد فقهای مذهب حنفی آنرا واجب دانسته اند که کسی اگر آنرا ترک کند گناهگار می شود، در حالیکه علمای فقه حنبلی نماز عید را فرض کفائی میدانند، و در نزد دو مذهب فقهی مالکی و شافعی نماز عید سنت مؤکد است... و اکثر فقهای معاصر واجب بودن آنرا ترجیح میدهند زیرا الله متعال به ادای این نماز امر نموده و امر کردن بمعنای واجب بودن است و فرموده است: "فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَأَنْحَرْ" که خاص برای پروردگارت نماز بخوان و قربانی کن.

آداب رفتن به طرف نماز عیدگاه:

قبل از حرکت نمودن به طرف مسجد و عیدگاه مسلمان باید غسل نموده با طهارت و پاک لباس پاک را پوشیده و خود را معطر ساخته و به طرف مساجد و عیدگاهها حرکت کند.

برای خواهران نیز مشروع است که نماز عید را با جماعت در بخشهای خاص خواهران در مساجد و عیدگاهها ادا کنند و از شنیدن خطبه و وعظ و ارشاد عید مستفید شوند.

و خواهران که عذر دارند در خارج مسجد می توانند خطبه را بشنوند و در فضیلت و ثواب و خوشی مسلمانان شریک شوند.

وقت نماز عید:

ابتدای وقت نماز عید از طلوع آفتاب و بالا شدن آن به اندازه یک نیزه میباشد یعنی یک ساعت بعد از طلوع خورشید و تا به ما قبل از آذان ظهر ادامه میداشته باشد و بهتر این است که در اول وقت ادا شود که همان بالا شدن آفتاب به اندازه یک نیزه است زیرا رسول الله صلی الله علیه وسلم و یارانش به همین شیوه مواظبت نموده اند.

جمهور فقهاء - احتیاف، شوافع و حنابله - به این نظر هستند که اگر نظر به بعض اعداء مرض، خواب، فراموشی، دوری راه مسلمان نماز عید را در روز اول عید ادا کرده نتواند برایش جائز و مشروع است که آنرا در روز دوم عید ادا کند.

طریقه و شیوه ادا کردن نماز عید:

از اینکه نماز عید واجب است و اهمیت بس بزرگ دارد در زندگی مسلمان و ثواب و فضیلت زیاد آن سبب شده که به اهتمام خاص ادا شود، دو رکعت نیت می شود و با جماعت ادا میگردد... مقتدی به نیت جماعت پشت امام اقتدا میکنند.

دو رکعت نماز خوانده می شود بغير از آذان و اقامت، زیرا در حدیث صحیح جنین ثابت است بروایت جابر بن عبد الله رضی الله عنه: "لم یکن یُؤذَن یومَ الفطر ولا یوم الأضحی" برای ادای نماز عید اضحی و عید فطر آذان و اقامت گفته نمی شد در زمانه رسول الله صلی الله علیه وسلم... اما فقهای مذهب شافعی و بعض مجتهدین بهتر دانسته اند که بخاطر آگاهی و خیر دادن مردم صدا شود که "الصلاة جامعة"، یعنی نماز جماعت بر با می شود.

دارای نه تکبیر است... سه تکبیر اصلی که عبارت است از تکبیر افتتاح و با تحریمه و دو تکبیر هر دو رکوع... رکوع رکعت اول و دوم... و شش تکبیر زوائد است که سه آن در رکعت اول قبل از قراءت خوانده می شود توسط امام و سه آن در رکعت دوم بعد از قرائت توسط امام خوانده می شود...

امام تکبیر تحریمه را به صدای بلند می خواند، امام و مقتدیان دعای افتتاح نماز را می خوانند بعد از این تکبیر و امام سه تکبیر دیگر را نیز می خواند، متعاقباً امام سوره فاتحه و سوره الأعلى را می خواند بصداي جهر و بلند... و در رکعت دوم سوره فاتحه را با سوره الغاشیة می خواند بعد از آن سه تکبیر میکوید و به رکوع و سجده می رود.

و همین شیوه و طریقه خواندن نماز عید اضحی و عید فطر است... تنها نیت هر دو را فرق می کند... و باید در قلب نیت شود نماز عید اضحی.

شنیدن هر دو خطبه نماز عید ثواب و فضیلت دارد:

برخلاف خطبه جمعه، خطبه نماز عید بعد از ادای نماز میباشد، بعد از سلام دادن امام... مقتدیها همه در جاهای شان نشسته خطبه عید را میشوند زیرا شنیدن خطبه عید مثل نماز عید فضیلت دارد و مستحب است حتی بعض فقهاء شنیدن خطبه عید را واجب دانسته اند... و در اثنای خطبه عید حرف زدن و سخن گفتن مکروه است... و حرف زدن در اثنای خطبه عید مسلمان را از ثواب و فضیلت آن محروم میسازد باید به دقت خطبه را شنید و تساهل نکرد.

آیا نماز عید قضائی دارد؟

در صورتیکه مسلمان در روز اول عید و روز دوم نتواند نماز عید را ادا کند به این معنی که از ثواب و فضیلت این نماز محروم مانده و قضائی ندارد اما در مذهب امام شافعی و حنابله کسی که نماز عید را نظر بکدام عذر نخوانده می تواند قضائی بیاورد چون این هم نماز است مثل سایر نمازها.

PILLARS OF IMAN (2): BELIEF IN ANGELS

INTRODUCTION

The Root of the word Malā'ikah مَلَائِكَة is الرُّوكَة which means 'a message'. This is because, of the most well-known duties of the Angels is that they were the messengers of Allah S.W.T. to His prophets on Earth.

الْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِرِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ جَاعِلِ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا
All the praises and thanks be to Allah, the Originator of the heavens and the earth, Who made the angels messengers, (Al-Fatir, 1). They do not eat or drink, nor do they get bored or tired or worshipping Allah S.W.T. يُسَبِّحُونَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ لَا يَفْطُرُونَ They glorify His Praises night and day, (and) they never slacken (Al-Anbiyā, 20) Angels are part of the unseen world, but we believe in their existence with certainty and conviction. Angels are beautiful winged creatures who have the ability to change form (by Allah's permission) and vary in size, status and merit. They are honourable slaves of Allah who were created (from light) before human beings and will eventually suffer death. They submit themselves to Allah, obey him and execute his commands.

Angels do not possess any fixed material form and due to our limited faculties, we are not able to see them (in this world). However, one of the miracles of our Prophet (ﷺ) was that he saw Jibreel A.S in both his true and human form. Belief in Angels is one of the six fundamental pillars of imān, **without which one cannot be considered a believer.** The branches of imān, which we shall cover soon, complete and perfect our imān.

"... and whosoever disbelieves in Allah, His Angels, His Books, His Messengers, and the Last Day, then indeed he has strayed far away (An-Nisa, 136)."

THE VIGILANT WATCHERS

إِذْ يَتَلَقَّى الْمُتَلَقِّيَانِ عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشَّمَائِلِ قَعِيدٌ
Remember, there are two receivers, one sitting on the right and one on the left, recording everything

مَا يَلْفِظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَتِيدٌ
Not a word does he (or she) utter, but there is a vigilant watcher at hand (ready to record it) [Surah Qaaf, 17-18]. Throughout his life, man is under the ever-present watch of 2 angels appointed over him, who record every move he makes, every word he utters and every thought he entertains and nothing remains unrecorded. These verses in Surah Qaaf also teach us that in the hereafter, these angels **will produce documentary evidence of all the actions and thoughts of the individuals** they monitored. The exact nature of this is beyond our perception so we believe in its import and accept it as it stands.

SIGNIFICANCE OF BELIEVING IN ANGELS

The significance of belief in angels is for

human beings to know that all of their deeds are being recorded, and their thoughts are being monitored. This firm belief helps us to pause and reflect before acting, because it is when we haste that we fall into sin. Our Prophet (ﷺ) said that, "deliberation and careful action is from Allah and haste is from Shaytaan." Believing in Angels and their varying roles and abilities also adds to the **Khashyah** (خشية) that one feels towards Allah S.W.T. indeed the magnificence of his creation is a proof of the magnificence of the creator. Khashyah = respect combined with fear and wonder.

THE ANGELS AND ADAM (AS)

When Allah S.W.T. wanted to create Adam (عليه السلام) He informed His angels of that. They asked Him the reason behind that, because they knew that the sons of Adam (عليهم السلام) would cause corruption and shed blood, and they would disobey Allah and disbelieve in Him. He told them that there were reasons for the creation of Adam (عليه السلام) which they did not know. Allah Says in the Quran: *And [mention, O Muhammad], when your Lord said to the angels, "Indeed, I will make upon the earth a successive authority." They said, "Will You place upon it one who causes corruption therein and sheds blood, while we declare Your praise and sanctify You?" He [Allah] said, "Indeed, I know that which you do not know."* [Quran 2:30]

Their prostration to Adam (عليه السلام) when he was created:

Allah commanded His angels to prostrate to Adam (عليه السلام) when He had completed his creation and breathed His soul into him. They responded to the command, except for Shaytaan.

So the angels prostrated — all of them entirely. Except Satan; he was arrogant and became among the disbelievers. [Quran 38:73-74]

How the angels taught Adam (عليه السلام):

It is narrated that Abu Hurayrah (رضي الله عنه) said: The Messenger of Allah (ﷺ) said: "Allah created Adam in his image (i.e. without progressing through the stages of a normal human, starting from a sperm until the completion of his human formation), and he (Adam) was sixty cubits tall. When He had created him, He said, 'Go and greet them — a group of angels who were sitting — and listen to how they respond, for that will be your greeting and the greeting of your descendants.' So he said, 'As-Salamu 'Alaykum,' and they said, 'As-Salamu 'Alayka wa rahmat-Allahi. So they added the words wa rahmat-Allah.'" [Al-Bukhari]

The angels washed Adam (عليه السلام) when he died:

When Adam (عليه السلام) died, his children did not know what they should do with his body, so the angels taught them. Ubayy

Ibn Ka'b (رضي الله عنه) narrated that the Prophet (ﷺ) said: "When Adam, died, the angels washed his body with water an odd number of times, then they buried him in a grave with a niche (land), and said: This is the way of the sons of Adam." [Al-Hakim and At-Tabarani]

The connection between the angels and the descendents of Adam (عليهم السلام) is very strong. They are there when a person is created, they guard him/her after he/she emerges into this world. They bring the revelation from Allah and they watch over people's actions and behaviour. They bring a person's soul forth from his body when his appointed time (of death) comes.

THE ANGELS AND THE SONS OF ADAM (AS)

Their role in the creation of man:

It is narrated that Ibn Mas'ood, may Allah be pleased with him, said: "The Messenger of Allah (ﷺ) who is the most truthful one, told us: "Each one of you comes together in mother's womb for forty days, then becomes an 'Aalaqah (clot) for a similar period of time. Then he becomes a Mudghah (chewed lump of flesh) for a similar length of time. Then Allah sends an angel to him, who is commanded with four things. It is said to him: **Write down his deeds, his provision, and whether he is doomed (destined for Hell) or blessed (destined for Paradise).** Then the soul is breathed into him." [Al-Bukhari]

The angels guard the sons of Adam (عليهم السلام):

Almighty Allah Says (what means): "It is the same [to Him] concerning you whether one conceals [his] speech or one publicizes it and whether one is hidden by night or conspicuous [among others] by day. For him [i.e. each one] are successive [angels] before and behind him who protect him by the decree of Allah. Indeed, Allah will not change the condition of a people until they change what is in themselves. And when Allah intends for a people ill, there is no repelling it. And there is not for them besides Him any patron." [Quran 11-13:10]

Ibn 'Abbas (رضي الله عنه) has explained that what is meant by «successive angels» is the angels whom Allah appoints to **guard a person from before and from behind.** Then when the decree of Allah comes, which Allah wills should befall him, they withdraw from him.

Mujahid (رضي الله عنه) said: «There is no person who does not have an angel appointed to protect him when he is asleep and when he is awake, from the jinn, other men and savage beasts. None of these come to him, but the angel tells it, 'Keep away!' except for that which Allah has given permission to befall him.»

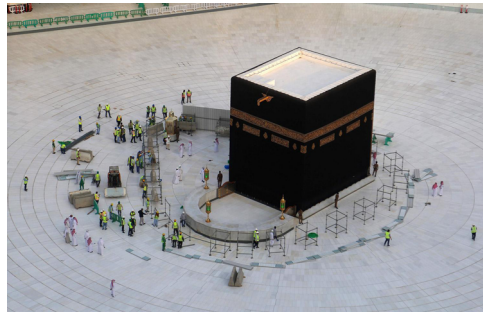
A SEASONAL REMINDER – THE BEST DAYS OF THE YEAR!

Out of His infinite mercy, Allah (Swt) has chosen and **given preference** to certain days/times throughout the year and in them He has raised the status of righteous deeds in contrast to others, thus allowing us to be the recipients of countless rewards and benefits! One of these opportunistic periods is the first **ten days of Dhul-Hijjah** (started on Wednesday 22/07/2020) regarding which

The Messenger of Allah ﷺ said:

مَا مِنْ أَيَّامٍ الْعَمَلُ الصَّالِحُ فِيهَا أَحَبُّ إِلَى اللَّهِ مِنْ هَذِهِ الْأَيَّامِ...

“There are no days during which the righteous action is more pleasing to Allah than the first ten days of Dhul-Hijjah...” [Al-Bukhari]

SOME TARGETS

1. Establish & Perfect our Salah

Make prayer the centre focus of every day and strive to perform it on time, and in congregation.

2. Revive Relationship with the Qur’an

Whether it be through reading, listening or understanding the verses.

3. Fast The Day Of Arafah

It will fall on **Thursday the 30th** of August insha’Allahu Ta’aala.

“Fasting the day of ‘Arafah, I hope, will expiate the sins of the year before it and the year to come...” [Muslim, 1976].

RESPECT

Written by Amaanullah, 13 years old, London.

Respect of one another in Islam is a paramount quality to possess in order to succeed in this life and the hereafter. The wide array of different things to respect vary from respecting yourself by not taking drugs to respecting people of other faiths and races.

Self-respect should first be observed before respecting others. Certain substances cause harm to your body when you ingest them or when you consume a higher quantity to what is recommended. Respect observed to one’s self is as important as to others. Without respecting yourself, your body performs at a weaker version of its possible capabilities which make day-to-day activities such as sport more difficult to perform. This respect should be maintained to ensure a healthy lifestyle. Examples of how this respect can be sustained are numerous from eating less to exercising more.

Modesty is another form of self-respect which is evaluated in day-to-day activities such as the language that you may use or how humble you may walk. The act of walking proudly and the use of foul language go against the principles of Islam

in which modesty and humbleness are an action to be observed in abundance.

Elders in Islam are entitled to respect from people younger than them. The following narration emphasises this: *“An older man came to talk to the Prophet and people were hesitant to make room for him. The Prophet said: ‘He is not one of us who*

does not have mercy on our young and does not respect us our elders’ (Tirmidhi).” This hadith shows that the prophet strongly advised the respect for elders and made it clear that anyone who failed to do this would not be one of

them. This powerful warning shows the importance of respecting the elders in Islam.

Teachers in Islam deserve respect. Allah in the Quran mentions the prophet as a teacher in this verse:” like (a favour which you have already received) in that We have sent among you a messenger of your own, rehearsing to you Our verses, and purifying you, and instructing you in scripture and wisdom, and in new

knowledge” (Quran 2:151). According to this verse of the holy Quran, the prophet was sent to teach about the holy Quran, the wisdom and unknown things to the people of this world. This shows the importance of respect to our teachers as the prophet (SAW) was himself a teacher.

A blind man's sparked interest in Islam leads him to accept Islam.

First of all, I would like to start by saying that this true story is not for my own fame or admiration, but for the sake of my Lord and your Lord God. All praises due to God, the Lord of the worlds, the Beneficent, the Merciful Owner of the day of judgment. I would like to repeat to you something I heard: the journey of a thousand miles has to start with the first step, and this is the first part of my journey.

My name is Malik Mohammed Hassan, and I have recently converted to Islam. When I was in junior high school, I was first introduced to Islam by reading the book Roots by Alex Haley. It taught me a little bit about the strong will that most Muslims possess, myself included. It also introduced me to Allah. I had never heard of Allah in his real form until I read that book, and I was very curious. I then started reading about The Nation of Islam (specifically Malcolm X), and it fascinated me how devoted he was to God,

especially after he left the self serving Nation of Islam. Reading about Malcolm made me think about a God who (for a change) did not have any physical ... limitations and, being a totally blind person, it made me relate to these people: the people who Malcolm and Haley referred to as Muslims. I continued reading what I could about Islam, which wasn't as much as it should have been. My reading material was very limited, because like I said above, I am a totally blind person, and the material available about Islam in Braille or on tape was not only very little, but also very general. I believe the reason was that the material that I had access to wasn't written by Muslims, and it kind of painted a dark picture of Islam. I think most of the literature written by Christians or non Muslims about Islam tends to do that most of the time. And I didn't know that there were even Muslims in Halifax, so I obviously didn't know any. I didn't even know about the local Islamic association until I was already a Muslim.

So I read what I could until my first year out of high school, around the month of May, 1996, when I received a phone call asking me if I wanted to participate in a camp for blind and visually impaired people, known throughout Canada as Score. I agreed and sent them a resume, and praise be to God, I was excepted for work. At first, I really didn't want to go, but something kept telling me it would be a good idea if I went. So, on June 30th 1996 I boarded a plane from Nova Scotia to Toronto and took my last trip as a non Muslim; I just didn't know it yet.

I got to Toronto, and everything at first was pretty normal... It was on the second day I was there when the journey of a thousand miles first started. I arrived on a Sunday, and on the next day I met the person who God would use with His divine power to help guide me to the beautiful Religion of Islam. I met a sister named [xxxx], and if she reads this, I hope she doesn't get mad at me for using her name. When I met her, I immediately wanted to talk to her because I liked her name. I asked her of what origin her name was and she told me that it was Arabic;

so I asked her if she was Muslim and she replied with the answer of yes. I immediately started telling her what I already knew about Islam, which lasted about ten seconds. I started asking her questions and also asking her to talk to me about Islam.

One particular incident that comes to my mind is when all of the workers at the camp went to a baseball game, and the sister and I started talking about Islam and missed pretty much the whole game.

Well, anyways, we talked for about three, maybe four days on and off about Islam, and on July the fifth, if my memory doesn't fail me, I became a Muslim. My life has been totally different ever since. I look at things very differently than I used to and I finally feel like I belong to a family. All Muslims are brothers and sisters in Islam so I could say that I have approximately 1.2 billion brothers and sisters all of whom I'm proud to be related to. I finally know what it feels like to be humble and to worship a God that I don't have to see.

For any non Muslim reading this, just look at it this way. It's good to learn, but you never know when you will be tested, and if you're not in the class at the time of the final exam, no matter how much you know, you'll never get any credit. So like I said, it's good to learn, but if you want to get credit, sign up for the class. In other words, declare shahada (testimony to faith) and let God teach you everything you need to know. Believe me the reward is worth it. You could say the reward is literally heaven.

If any good comes out of this story all the credit is due to God; only the mistakes are my own. I would like to mention a part of a hadeeth that has had a great effect on me and that is: "Worship God as if you see him and if you don't see him, know that he sees you." (Saheeh Muslim)

فعاليتها و خدمات ما درین ماه

SHERZI EXCHANGE LTD
The Name You Can Trust
نام مورد اعتماد شما

20 Years
Service and Experience

صرافی شیرزی
Sherzi Exchange

Transfer your money worldwide within 24 hours at very competitive rate.

انتقال مضمون پول شما با بهترین نرخ روز به تمام شهرها و ولایات افغانستان، پاکستان، چین و سایر نقاط جهان در کمتر از ۲۴ ساعت.

دکتر مرکزی لندن

525 High Road Wembley Central
London, HA0 2DH
02088513721 02088513721

دکتر مرکزی هارو

6 Station Parade, Northolt Road,
Harrow, HA2 8HB
0203 8622 936 07943800059

دکتر مرکزی منچستر

Malak Plaza, 2nd Floor, Slade Lane
Manchester, M13 0QE
01612485560 07449297671

برای آنلاین انتقال از آپلیکیشن موبایل و یا لینک ذیل استفاده نمایید:

Mobile App
Sherzi Exchange

Link
sherzi-pay.co.uk

فایل یادآوری است که استفاده از آپلیکیشن موبایل نسبت به لینک آنلاین آسانتر و بهتر است.

www.sherziexchange.co.uk | info@sherziexchange.co.uk | Sherzi Exchange

Managed and delivered

AFGHANISTAN COVID-19
Emergency Response Appeal

No	Province	Total food weight	Total packages	benefitted families	Date of distribution
1	Kabul	8.8 tons	100	100	14/6/2020
2	Kapisa	8.8 tons	100	100	22/6/2020
3	Nangarhar	9.6 tons	110	110	29/6/2020
4	Sar e pul	7.92 tons	90	90	02/7/2020
5	Herat	8.8 tons	100	100	05/7/2020
6	Khost	8.8 tons	100	100	06/7/2020
7	Bamyan	8.8 tons	100	100	12/7/2020
8	Kandahar	8.8 tons	100	100	14/7/2020

implemented and distributed by

EHSAS Welfare and Social Services Organization

http://www.ehsustrust.af | + 93 731 656566

media@hayatfoundation.org.uk @

hayatfoundationuk

+44 7588 811824 - +44 7508 848893

www.hayatfoundation.org.uk

تماس با ما

ماهنامه

حیات

میاشتنی

Monthly **Hera**

ماه نامه

تربیتی

علمی

و دینی